

så underligt, hvis narkomanerne opgiver ævred og mener, at de jo har forsøgt, men at det ikke hjælper. Nej, vi skal bruge pengene til de ting, som vi ved virker, bl.a. også sats på socialisering og resocialisering.

Jeg er også meget positiv over for udmeldingen fra sundhedsministeren om, at regeringen vil lave en handlingsplan på narkotikaområdet inden sommer. Det har vi i høj grad brug for. Vi har fået rapporter og undersøgelser, men nu har vi brug for handling, en handlingsplan eller en egentlig samlet rusmiddelpolitik i Danmark, og der er rigtig mange områder, der skal tages fat på: Der er forebyggelse og forskning og sagsbehandling og uddannelse og metoder osv., osv., som vi har brug for ikke blot at der bliver lavet handlingsplaner omkring, men at der bliver handlet, at der bliver taget initiativer, også over for de aller mest udsatte narkomaner.

(Kort bemærkning).

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg synes ligesom fru Tove Videbæk, at det er glædeligt, at det nu tyder på, at behandlingsgarantien hjælper også på at få fat i nogle andre mennesker end dem, der måske tidligere kom i behandling, og jeg er helt enig i, at der også skal være fokus på efterbehandling af de trods alt desværre få, der kommer ud på den anden side, er blevet stoffri og kan gå i gang måske med små skridt og begynde på et nyt liv eller gå nogle nye veje.

Men vi skal bare ikke glemme, at der er mange, der ikke er motiveret i første omgang, og at der er nogle, der er så svage, at det ikke er dem, der lige nu og her benytter sig af behandlingsgarantien. Jeg er sikker på, at fru Tove Videbæk også godt kender til det faktum, at nogle kommer ud på den anden side og alligevel trækkes med sygdomme som hiv og aids og smitsom leverbetændelse og måske endda ender med at dø af disse sygdomme, de pådrog sig i en periode, hvor de var i højrisikozonen og ikke var under behandling.

Så jeg ville måske godt have en enkelt kommentar til: Hvordan sikrer vi os, at de her ting ikke står i vejen for, at folk senere hen kommer i behandling?

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KRF):

Til fru Sophie Hæstorp Andersen vedrørende om narkomanerne er motiverede til at komme i behandling: Der vil jeg sige, at behandlingsga-

rantien indførte vi faktisk, fordi vi vidste, at narkomanerne er motiverede og ønsker behandling, og de har i årevis tigget og bedt om at komme i behandling, de er motiverede, tigger og beder om at komme i behandling, men der var ikke pladser til dem, der var ikke mulighed. Man sagde, at pengene var brugt op osv. Derfor lavede vi en behandlingsgaranti, som faktisk er en rettighed, narkomanerne har over for kommunerne. Det er i hvert fald en del af det.

Men det er også rigtigt, at der er narkomaner, som har været igennem så mange såkaldte behandlinger, at de har mistet lysten til at gå igennem flere behandlinger. Det er helt rigtigt, og det er så dem, der er de mest udsatte nu, og de trækkes med sygdom. Det er noget, som også bekymrer mig utrolig meget, og derfor er jeg også glad for, at vi nu skal have en handlingsplan, hvor vi kan tage fat på enkelte områder og også se, hvordan vi kan udvikle tilbuddene, om der er helt nye tilbud, vi skal have fat i.

Kl. 13.35

Det tror jeg der er, måske noget med sundhedsrum, men uden fixerum, måske udvikle væresteder, hvor der er sygeplejersker osv., nogle nye initiativer, men absolut ikke fixerum.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Op så bliver det fru Sophie Hæstorp Andersen som ordfører for forslagsstillerne, som kommer på talerstolen.

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Selv om der ikke har været meget fokus på det, så handler det forslag, vi behandler i dag, jo faktisk om, at man skulle tillade en videnskabelig forsøgsordning med sundhedsrum, hvor stofmisbrugere uden sanktioner kunne indtage deres medbragte stoffer under overvågning, og at det egentlig var et tilbud til de kommuner og amter, der mener, at det her kunne være den rigtige vej at gå.

Der er således tale om et kan-forslag og ikke et skal-forslag, tale om, at de kommuner og amter, der mener, at det her er den rigtige vej, og gerne vil afsætte midler til det, skal have lov.

På den baggrund synes jeg egentlig, at det må undre lidt, at man har været så afvisende i dag. Når vi ved, at de frivillige organisationer, når vi ved, at der er kommuner, når vi ved, at der er en lang række folk i Rådet for Socialt Udsatte og andre, der faktisk mener, at det her er den rigtige vej at gå, så synes jeg, at det er meget underligt, at man i dag ikke kan svinge sig op til at si-